

Font de la plaça Andreu Molins

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Plaça Andreu Molins
Alçada: 8

Coordenades:

Latitud: 41.432397947773
Longitud: 2.2138185416774
UTM Est (X): 434315
UTM Nord (Y): 4587058

Classificació

Número de fitxa 08194 - 96
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Popular
Segle XX
Any 1954
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Adrià de Besòs (Plaça de la Vila,12 - 08930)
Autoria de la fitxa Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa: dt., 12/12/2017 - 01:00
Data de la darrera revisió: dc., 26/05/2021 - 01:00

Descripció

Font feta a partir d'una paret amb parament de paredat antic amb coronament ondulat però la part més alta recta, fet amb una franja de maons posats a sardinell. El brollador, que és un polsador de llautó, fa caure l'aigua damunt una pica tronco cònica, amb el mateix tipus de paredat, i sobre una base de maons, també posats a sardinell. La font és simètrica a dues cares i està posada damunt una base circular amb el mateix paredat antic i una franja perimetral de maons a sardinell. Està situada a la plaça Andreu Molins, delimitada pel Passeig de la Pollancreda, el carrer de Rafael Casanova i el carrer de les Monges.

Observacions:

Hi ha documentació que dona constància de què la construcció es remunta a l'any 1954, quan desapareix la font que es trobava entre els carrers de les Monges i de l'Andreu Vidal i es decideix col·locar una nova en el lloc on es troba actualment.

Història

L'espai en el qual està situada la font fou antigament un bosc de salzes, però a causa del procés urbanístic, cada vegada es va guanyar terreny per edificar i es va perdre el terreny natural. En aquesta zona hi havia una sinya que pertanyia a Can Llobateres, més conegut com a Ca l'Agustí. Donava aigua a les terres i als horts de l'indret que s'anomenava en aquells temps El Sorral. A principis del segle XX, el municipi de Sant Adrià es troba en un creixement econòmic i industrial. Això va donar lloc a un desenvolupament urbanístic i al sorgiment de l'eixample noucentista. El Pla Maymó del 1914 tenia l'objectiu d'obrir carrers i construir habitatges, com el carrer Nebot, el de l'Església, el de Casanova, etc. Més tard, el projecte es va dedicar a alternar la construcció per a usos industrials, com tallers o magatzems, i per a habitatges per als treballadors i els barcelonins que estiuejaven. Després de la Guerra Civil va continuar el pla per consolidar les illes de l'eixample, que es va estendre fins als anys 70, ja que va començar un pla per substituir els habitatges edificats a la primera meitat del segle XX. L'any 1943 però aquest espai es va veure afectat per una besossada, que va destruir els voltants del riu. També fou el moment en el qual l'Ajuntament es dedicà a expropiar les diverses parcel·les de veïns del barri on aquest tenien petits cultius. Finalment, en aquests terrenys expropiats es va decidir fer un parc infantil i un passeig de pollancredes. La font de la Plaça Andreu Molins fou construïda sobre l'any 1954, ja que anteriorment estava entre el carrer de les Monges i de l'Andreu Vidal. La plaça en canvi fou urbanitzada el 1957 i té aquest nom en memòria d'un alcalde adrianenc. En el mateix any, es va construir un càmping, que arribava fins als antics safareigs i que s'expandia fins a la Plaça Andreu Molins. L'any 1962, tornà a produir-se una besossada que va acabar amb bona part de les cases de La Catalana i tot el que estava situat vora del riu, com el càmping, que va ser completament destruït. Uns anys més tard, sobre el 1969, va finalitzar la pavimentació de la plaça i dels carrers que l'envolten la placeta.

Bibliografia

ASAB (1) UI. 276, 36; BELLOSTES, J. i ARNAU, N. (2002): Catàleg de béns culturals d'interès local del municipi de Sant Adrià de Besòs.

